

ב"ה

פתח דבר

לרגל שמחת האופשערניש של בננו בכורנו שלום שיחי', מלוקט בפניכם סיפורים ופתגמים חסידיים ששמענו מפי הסבא הרה"ח **שלום פלדמן** ע"ה, שבנינו שלום שיבדל לחיים טובים נקרא על שמו.

אנו רוצים לציין שיצאה לאור תשורה בשם "ר' שלום" ובה מופיעים בקצרה תולדות חייו וסיפורים ממנו. בקובץ זה מובאים סיפורים ופתגמים שלא נכנסו בתשורה הקודמת, חלקם מפני תוכנם היותר פנימי. סיפורים אלו היו חלק בלתי נפרד מהתנוועדויות של סבא כפי שנאמרו ובהקשר שנאמרו ובעיקר על ידי מי שאמר אותם. כדי שדברים אלו לא ישכחו ויכירו אותם גם הנכדים הצעירים החלטנו לעלות חלק על הכתב בתוספת הסברים על דעת הכותב (בכתב דק).

תודה רבה לאבי **ר' דוד שיחי' פלדמן** על העזרה בכתיבת הסיפורים.

תודה על השתתפותכם בשמחתינו
כ' שבט ה'תשפ"ד
יצחק פרץ ורחל טמרל פלדמן

זכרונות ואמרות מהרה"ח ר' יונה פולטאבער הי"ד

הרה"ח יונה כהן המכונה יונה פולטאבער היה חסיד בעל מסירות נפש שחינך את צעירי הצאן להתקשרות לרבי ועניו עד מסירות נפש ממש. זכה סבי בתור נער צעיר לשמוע ממנו ר' יונה אף אמר להוריו עליו שהוא - שלום "א חסידישער ביינדעל" (עצם חסידית).

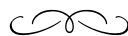
סבא היה מתבטא עליו "ר' יונה איז געווען ר' יונה" (ר' יונה היה ר' יונה). היתה בר' יונה אמת פנימית ללא גבולות, אמת שחודרת תמיד ומתיי שיהיה צריך לחנך מישהו להתקשרות לרבי ומסירות נפש ר' יונה היה אומר ודורש זאת ישירות בפנים ללא שום התייפופות מדומה. סבא מאוד נהנה והתחבר לתופעה הזאת של אמיתות מוחלטת ללא משחקים וגם הסיפורים שסיפר עליו היו קשורים לכך.

ר' יונה נרצח בעינויים על קידוש השם, לא זכה לפרי בטן.

ר' יונה גער בא' החסידים - שלא היה משכים בשבת מברכים לאמירת תהילים אך להתוועדות היה נשאר: "מי הרשה לך לשבת בהתוועדות שאתה לא משכים לאמירת תהילים?" גער בו ר' יונה...

כלומר אין אתה יכול לקחת תקנה של הרבי המורכבת משתי דברים של אמירת תהילים והתוועדות עם הציבור ולבחור רק מה שנוח לך. אם אתה כבר מחלק אל תקיים את התקנה כלל! ר' יונה רצה לחנך אותו ולשקף לו את האמת שיש למלא את הוראות הרבי בשלמות!

(מעניין שר' יונה ראה את התקנה של הרבי בהנהגה של 'שבת מברכים' באמירת תהילים והתוועדות כתקנה אחת תקנת "שבת מברכים" תהילים לפני התפילה והתוועדות אחרי התפילה)

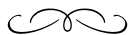

כשר' מרדכי שניאור ע"ה קנה משקפים גער בו ר' יונה וואס זעסטו

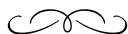
נישט? (כלומר מה היה חסר לך (בעבודת ה') שלא ראית עד כעת שאתה זקוק למשקפיים). **ר' מרדכי (מוניא) היה חוזר על פעמים רבות.**

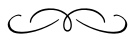
ר' יונה היה אומר "א יונגערמאן דארף זיין א יונגער מאן" (כלומר כל אחד צריך להכיר את מקומו האמיתי ולא להשלות את עצמו ..)

אחד מהבחורים טייל עם כלתו ברחובה של עיר העיר לו ע"כ ר' יונה שהרבי אינו 'גורס' התנהגות כזו. (מעניין סגנונו של ר' יונה "הרבי לא גורס .." ולא אמר לו שעפ"י שו"ע לא מתאים הנהגה כזו...)

פעם פגש אותו ר' יונה מטייל עם כלתו. ר' יונה ניגש אליו ופשוט סטר לו! **אותו תמים סיפר לסבא שלא זו בלבד שהוא קיבל את הסטירה בביטול ובהבנה, אלא גם הכלה 'לקחה' והכילה זאת גאר גוט.** (כי זה נעשה באמת..)

הרב יעקב לנדא ז"ל נאם בסיום הרמב"ם: "השמע עם קול אלוקים מדבר.. ויחי" - האם יש עוד עם כזה השומע את קול אלוקים, והולך לחיות עם זה!?" (כלומר שעבודת ה' ענינה 'לקחת' את קול אלוקים ו"יחי" לחיות עם זה. ע"ד השיחה "כל היום איה אלוקיר").
ובנוסף דרש מהקהל על חובת לימוד הדא"ח באומרו שזה פשוט רק לטובתכם, תפתחו ספר חסידות לקו"ת וכדו' ותראו את האור כי טוב. והדגיש שזה לא שאנו רוצים להגדיל את קהילת חב"ד וכו'. (אמר בצורה חריפה אנו לא מכריחים אתכם אלא שזה פשוט יעשה לכם טוב)

ר' הירשל ליברמן אמר (בשם ר' אליעזר גורליק שיחי'): "חייב איניש

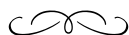

לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך למרדכי", העיקר
שלא יהיה ה"בין", אלא או "ארור המן" או "ברוך מרדכי.."

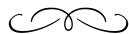

בזמן הרעב ברוסיה, ר' מענדל דייטש לקח את כספו שהיה לו
"צענערלאך" (מטבעות זהב שהיו גנוזים אצלו) וקנה איתם קמח להכין
דייסה, והיה מעמיד קערות בחצר שלו עם דייסה והיו באים ואוכלים
שם. כשהבחינה אשתו מרת הינדיל שהמטבעות שלהם הולכים ואוזלים
שאלה את בעלה מה יהיה, אתה מבזבז את כל רכושנו.. ענה לה ר'
מענדל: יהודים ימותו ברעב ואני אשמור את 'הצענערלאך' אצלי?
והוסיף הכסף כלל אינו שלי! תמהה אשתו על כך וענה לה: הכסף שייך
לקב"ה, הוא נתן לי אותו בפיקדון. ועכשיו הגיע הזמן להחזיר לו את
הפיקדון.

(סבא הוסיף: כעבור זמן נכתב "הספד" על ר' מענדל דייטש ובו נכתב
שהיה אמנם יהודי חם וטוב לב אך עם זאת היה 'בעה"ב' טישר איד'.
ומנין לקח ר' מענדל את ההכרה הזאת שהכסף אינו שלו? הכרה זו
היתה חקוקה אצלו באופן פשוט מתוך הליקוטי תורה שלמד. שם כתוב
"שה' אחד והעולם בטל" וממילא כך התנהג! סבא מאוד נהנה מכך)

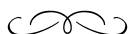
ר' מענדל הנ"ל כשהיה מלווה גמ"ח העירו לו דע לך שאתה עלול
להישאר ללא כסף כי לאו דווקא יוכלו להחזיר לך את ההלוואה.. היה
עונה "איך האב עם אין האנט" (איני מודאג) אם הלה לא יחזיר לי את
הכסף הרי זה ייהפך מיד לצדקה.

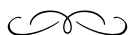
ר' יוחנן גורדן אמר בהתוועדות בפני הרבי (הוא היה הגבאי ב-770 ולפני
מכירת המצוות או התרמה לגמ"ח הרבי היה מורה לו לחבוש שטריימל
ולספר דבר תורה בהקשר למכירת המצוות/גמ"ח בבית כנסת) כתוב
(בלשונו הוא אמר "עס איז פאראן פסוק אין חסידות" - ישנו פסוק
בחסידות) וזרעתי את בית ישראל.. זרע אדם וזרע בהמה". זרע אדם
כתוב בחסידות שהם מיעוט בדורותינו כשרוב הנשמות הם זרע בהמה

ומה זה אם כן "זרע בהמה"? אלא שיש ללמוד מבהמה כשרה, מהם סימני בהמה טהורה - א אידישע בהמה? אחד הסימנים זה "מעלה גרה", מה זה גרה? נאמר "עשרים גרה השקל" והסימן לבהמה כשרה - יהודית הוא שהוא מכניס ידו לכיס ומעלה את העשרים גרה השקל החוצה.

(ר' זושא פוזנר הוסיף על כך שר' יוחנן המשיך "ומפריס פרסה" ע"ד "פרוס לרעב לחמך" דהיינו שנותן מלחמו לזולת - זה סימן ל"בהמה כשרה" אידישע בהמה)

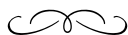

כשהרב הזקן של כפר חב"ד הרב שניאור זלמן גרליק הגיע לליבאוויטש בפעם הראשונה לאחר שהתמנה לרב פגש את הרבי הריי"צ יושב בחצר הבית עם טלית קטן בחוץ ופני הרבי הריי"צ האירן, (הסיפור אירע בזמן חיי הרבי הרש"ב והרב גרליק רצה להיכנס קודם לרבי הרש"ב ולכן לא אמר שלום עליכם לרבי הריי"צ) הקדים הרבי הריי"צ לומר שלום לרב גרליק ואמר לו "שניאור, 'קום אהער, דו מעגסט זאגן שלום עליכם..". והמשיך: "מה אתה חושב? שמכיוון שנהיית 'רב' ומאן מלכי רבנן - והינך מלך... דע לך שאם אתה מלך הרי אני מלך המלכים.."

ר' מוטל קוזלינר שאל את אביו ר' חיים זלמן קולזינר אם נכון מה שאומרים (בשם ?) שהעניין של החסידות הוא בבחינת "לא זו אף זו" ענה לו אביו בסיפור:

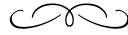
בזמן נשיאותו של הרבי הריי"צ הייתה גם פעילות עם נוער שאינם 'תמימים' והיו מלמדים אותם. חלק מההסדר היה שנותנים להם גם אוכל. בזמנים הקשים, כשלא היה כסף ואוכל כפשוטו, חשב ר' יחזקאל פייגין הי"ד להוריד את ההוצאה הנ"ל בזמן שאין כסף לתומכי תמימים. ענה לו הרבי הריי"צ שלא יוריד מהפעילות הזאת ואמר לו "מניין לך וואס איז בילכער" (- מאיפה אתה יודע מה יותר חשוב?!)

כשהיינו בפואקינג - סיפר סבא - הייתה איתנו בין הפליטים גם הרבנית

חנה ז"ל. פעם שמע שיחה - ויכוח אודות החסידים. הרבנית כנראה דיברה על בעלה ר' לויק, הסבא ר' ישראל נעוולער אמר לה שר' איצה דער מתמיד היה גדול מבעלה והרבנית הגיבה שבעלה גדול ממנו! אמר לה ר' ישראל, שעל ר' איצה אומרים שהיה שייך לרוח הקודש ענתה לו הרבנית שהיא לא יודעת.. היא רק יודעת שבעלה ר' לויק גדול ממנו!

פעם אמר הרבי הרש"ב בהתוועדות "אלתר (שימחוביץ) איז מיינער!"
(אלתר הוא שלי) **שאל ר' ישראל נעוולער "און ישראל?"** (כלומר גם אני שלך וכו') **ענה הרבי הרש"ב "דו (ישראל) ביסט אויך מיינער אבער אלתר איז מיינער"** (-) אתה ישראל גם שלי אבל אלתר הוא שלי)

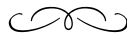

ר' שמואל לויטין

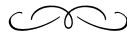

הרב שמואל לויטין היה המשפיע ב770 בו למד סבא בשנות היודי"ם, סבא היה חוזר הרבה מאמרותיו וסיפוריו.

סיפר ר' שמואל, פעם שאלתי את הרבי (לפני הנשיאות) מדוע הרבי הקודם מקרב כ"כ את א' מרבני ארצות הברית, הלא הוא כ"כ חיצון? והשיב הרבי תירוץ, מיט 'א איבעית אימא' "לכל לראש, ער איז נישט קיין חיצון אזוי איזער (אזא סארט מענטש) . ואיבעית אימא און אז דער רבי איז אונז מקרב.. (- לכל לראש הוא לא חיצון כך הוא כלומר זוהי דרך ההתנהגות שלו ללא קשר לחיצוניות. ואביעית אימא הרבי מקרב גם אותנו) - לגבי הרבי כולנו אותו דבר.

כשסיפר ר"ש לויטין על אודות גלותו והזמנים הקשים ברוסיה סיפר אודות פטירת אשתו. מתוך דבריו כמסיח לפי תומו היה ניכר שהפריע וציער אותו מניעת קבר ישראל.

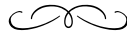

ר' שמואל לויטין היה משבח את אמריקנע חסידים, ואמר: באמריקה חסיד ידע כשלרבי אין בית צריכים מיד לארגן לרבי בית בגשמיות וכיו"ב , משא"כ רוסישע חסידים לא הונח אצלם דברים אלו וכו' והיה אומר שעליהם (הרוסיים) נאמר "ותתצב אחותו מרחוק" - אמר צוואנציק יאר אן א רבי. והרבי נהיה אצלם 'באצילות'.. וכאשר הרגיש שמי מהבחורים הרוסיים נפגע מכך, היה אומר "ממה נפשך" אם אני צודק, מה אתה מתעצבן?? ואם אני לא צודק . אז אדרבא... ומה הכעס??".

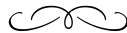
סבא היה אומר על הסיפור הזה מה שאמר לו על כך הרב ברוך שלום שוויי שרש"ל אמר מה שחשב - אם אנחנו היינו אומרים מה שחושבים

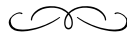
בלוי סינון) לא היה אפשר לעמוד מפני הסירחון..

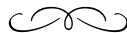
בשבת מברכים החודש אייר תשי"ב היה התוועדות מיוחדת נקראת בפי הבחורים דאז "שבת הגדול" והרבי הורה להפוך את הכובעים וגם בעצמו הפך. והיו הרבה דיבורים לאנשים פרטים. צבי לרמן ע"ה סיפר לסבא כשהרבי דיבר באופן פרטי לר' שמואל לויטין אמר: "כשתבונן בגדולתו של השווער וועסטו פארשטיין (זעהן) שזהו "היינו הך" (כשתבונן בגדולתו של השווער אתה תבין / תראה שזה היינו הך)!

ר' אברהם פריז היה אומר ש'השיחות לנוער' הם של הרבי (הריי"צ)!
 (ר' אברהם פריז היה מטובי המקושרים והיה לו קאך בעניני הרבי ולכן מרגליה בפומיה ש'שיחות לנוער' זיינען דעם רבינס")
ר' שמואל לויטין סיפר זאת לרבי הריי"צ. (כידוע שרש"ל היה נכנס הרבה לחדרו של הרבי הריי"צ) **והרבי הריי"צ הגיב: און וואס זאגט איר? וענה ר' שמואל און איך זאג אז א מאמר איז א וודאי דעם רבי'ס" (- ומה אתה אומר? וענה רש"ל אני אומר שמאמרים זה ודאי הרבי).**

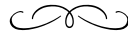

בהמשך להנ"ל רש"ל סיפר. פעמים רבות המזכיר ר' חיים ליברמן היה אומר לו שהרבי שואל אם הוא כבר אחרי התפילה וא"כ שיכנס אליו.. סיפר רש"ל מובן שכל פעם הייתי אחרי התפילה..

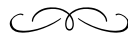

כשהודפס קונטרס התפילה שאל הרשב"ץ את הרבי הרש"ב בשביל מי נכתב אות א'?) (מדובר שם אודות דרגות גבוהות מאוד בעבודת ה') חשב הרבי הרש"ב וענה: "צוליב אברהם דוד'ן" (- בשביל אברהם דוד) אברהם דוד פוזנר מקל'מוביץ' היה מהתמימים בליובאוויטש שגם שימש מהחוזרים של הרבי הרש"ב. (והסיף ר' שמואל לויטין כשהיה מתפלל לא ראו עליו כלום רק ראו עליו שאיננו כאן והכובע היה שמוט

ר' אברהם דוד נכנס לכ"ק הרבי הרש"ב ושאל אודות "אצילות" מה ענינו? ואמר: ר' אברהם דוד "זה.. לא! זה.. לא!" ושלל כמה וכמה עניינים. ענה לו הרבי הרש"ב "אט דאס איז אצילות" (כלומר: שאצילות הוא ענין 'מופשט' שלכן יש לו הרבה הרבה הגדרות שמבין כולם עולה המכוון.)

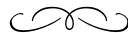
ר' אברהם דוד הנ"ל ביקש ברכה להבנה. אמר לו הרבי הרש"ב "דו נעמסט א ענין שווער .. נעם גרינג וועסטו פארשטיין בעסער" שכל ענין צריך 'לקחת' יותר בקלות כו'

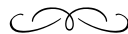
ר' מענדל פוטרפס

ידוע הקשר המיוחד שהיה לסבא למשפיע ר' מענדל פוטרפס פעם סבא התבטא שהוא מוכן לקח את ר' מענדל תמיד טרמפ כשהוא צריך כי יש לי בזה כוונה אישית פשוט לשמוע אותו.
נביא פה כמה סיפורים שסבא סיפר בשם ר' מענדל.

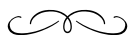
פעם שאלתיו: בספרי אדמו"ר האמצעי אנו מוצאים הרבה פעמים את הלשון: "ואני את נפשי הצלתי" מהו הכוונה בזה? ור' מענדל מיד ענה (מאמר המוסגר: ר' מענדל היה אומר שכאשר שואלים שאלה אצל מישהו אם אתה רואה שהוא עונה ישר זהו סימן שהעניין אמיתי – דהיינו שחשב קודם על כך וכך הונח אצלו, אבל אם הוא חושב ואח"כ עונה זה מראה שאין הדבר כך) : הכוונה היא ש"עצט דארפסטו אליין טאן" (- כאן צריך אתה לעשות לבד) וכמשל אב שהיה הולך עם בנו ובא סכנה מצד אחד ולקחו על כתפו וכו' עד שהיה מצב שהאב כבר אינו יכול ונותן לבנו לדאוג לעצמו. (- כמובן בנמשל הכוונה היא שהרבי נותן ומשפיע הכל מלמעלה אבל ישנו שלב שתלוי בעבודת האדם).

כשנכנס ר' מענדל ליחידות הראשונה לאחר שיצא מרוסיה (תשכ"ד) בין הדברים, שאלו הרבי: כיצד הודיעו לך (בזמן היותו במחנות עבודה) על הסתלקות כ"ק אדמו"ר הריי"צ? ור' מענדל לא ענה, לאחר שהמשיך הרבי שאל כו"כ פעמים אודות כך, ענה ר' מענדל (שדיברו בלשון שאינה נקיה ר"ל וד"ל). פניו הק' הרצינו ושוב לא שאל עניין זה.

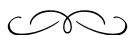

בהתוועדות (כנראה לאחר כטוב לב המלך ביון) הטיח ר' ישראל ליפאויטשער בר' דוד (קיבמן) הורודוקער, איך ייתכן שאינך מקיים את הוראת הרבי הריי"צ בקיום התקנה של אמירת תהילים בשבת מברכים. ר' מענדל סטר לישראל ליפאויטשער על שמעיז להתחצף לר' דוד הורודוקער. (וזאת לכאורה טענה צודקת ואינו מקושר .. בכ"ז ר' מענדל היה בטל ממש בפני ר' דוד הורודוקער מפני האמת שלו.)

כשנכנס ר' זלמן משה היצחקי ליחידות אצל הרבי הרש"ב ושאל על איזה עניין בעבודת השם אמר לו הרבי הרש"ב ועם ר' גרום כבר דיברת? אמר ר' זלמן משה: והרי הוא לא לומד את החסידות שלכם... ענה הרש"ב דארף מען נישט..

חסידים כמו ר' זלמן משה ראו בר' שמואל גרום אסתרמן שהיה המשפיע של ליובאוויטש שהוא נשאר בהתקשרותו לרבו הרבי המהר"ש גם לאחר ההסתלקותו..

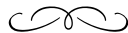

בתשי"ז בהתוועדות של ליל שמח"ת הורה הרבי שכל אלו שחזרו מהתהלכה יאמרו לחיים. לאחר מכן אמר הרבי שהוא גם יאמר לחיים למרות שלא הלך לתהלכה, אך ברוחו הלך איתם ואמר לחיים. ולאט לאט כל הקהל החל לומר לחיים, ניגש ר' א"ד (היה כנראה לאחר לחיים באופן של שמחת תורה) לומר לרבי לחיים. שאלו הרבי האם הלכת לתהלכה? והשיב שלא. שאלו הרבי מדוע? והשיב רציתי להישאר בהתוועדות ולראות דעם רבינ'ס איידים .... כמובן הסגנון הזה הביך... ור' זלמן גוראריה משכו בגארטעל.. הסתובב הרבי אל הזקנים ואמר להם "וואס ווערט איר נתפעל?.. איר אלע טראכטען אזוי און ער איז דער איינציקער שהוציא זאת ממחשבה לדיבור!!!" (- כולם חושבים כך ויש אחד שהוציא את זה ממחשבה לדיבור).

בשנים הראשונות לחלק מזקני החסידים שהיו מקושרים לרבי הריי"צ היה קושי לקבל על עצמם אחרי הסתלקות הרבי הריי"צ התקשרות לרבי מאוחר יותר בשעת הסעודה בדירת הרבי הריי"צ אמר ר' אברהם (שהיה מבוסס ורצה לתקן את שיצא מפיו) שהרבי הוא רבי זה כבר 6

שנים, והרבי צריך לשבת בראש השולחן והרבי צריך לדבר בבית של הרבי הריי"צ הרבי היה יושב בביטול ואינו אומר שיחות. בקיצור עשה הרבה רעש. ניסו להרגיע אותו ומישהו אמר לו שלרבי יש קפיידא עליו. ניגש לרבי ושאל: האם הרבי מקפיד עליי?? ענה לו הרבי "קפיידא?? חס ושלום!!" ועשה תנועה בידיו הק' כלומר חס ושלום ובוודאי אין קפיידא.

בתשרי תשי"ז הגיע החסיד ר' ניסן נמנוב לרבי. בחול המועד סוכות התוועד ר' ניסן בביתו של ר' יואל כהן. השמיעו שם הקלטה משיחה של הרבי ור' ניסן התפעל ואמר "א רייכע זאך מערט ממש דעם רבי נאך א מאל" (זה דבר עשיר שאפשר לשמוע את הרבי עוד הפעם). ודיבר (אולי לר' יואל) שיש שיחה של הרבי הרש"ב : "שעל נגלה מזמן כבר הסכים" (-היצר הרע). "גם על חסידות כבר מסכים...". "רק על 'עבודה' אינו מסכים! כי כאן דורכים ופוגעים בו!! "

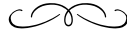
אח"כ דיבר בהפלאה על הרבי. שלמרות שהרבי מתעסק עם חוצה אין זה מוריד מאומה ודיבר על מאמרי תשרי שהנושא היה "יחידה שבנפש" וממילא גם החסידים נותנים להם את הכוח לשני הדברים יחד . והתעסקות עם הזולת וכו' אינה מורידה מהם את הדרישה לעבודהאישית ברמה גבוהה.

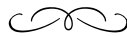
בהתוועדות אחרת בליל שמע"צ אצל ר' מיכל פיקארסקי . דובר על 'עבודה'. ואמר ר' ניסן מי שחושב ש'עבודה' זה דבר פשוט וקל, הרי זה סימן שעדיין לא התחיל ב'עבודה'!! עבודה זה דבר קשה ורציני (זה לא "לפצח גרעינים").

כשנסעו השלוחים לארץ הקודש בשנת תשט"ז בעקבות רצח התלמידים בביה"ס למלאכה הי"ד. בכל ההתוועדויות הרבי הזכיר את אותם השלוחים. כשחזרו הרבי תמה בהתוועדות בשבת מדוע לא נתנו להם עליות במניין ב770? סבא היה מוסיף שהוא ריחם על הגבאי שלכאורה יש עליה לכהן ולויו ושלישי הרש"ג מקבל ומפטיר הרבי.

כשנסע סבא לרבי בתשי"ג היתה לו חניה בפריז שם פגש את ר' אהרון יוסף בלניצקי. כבר מאופן ישיבתו הייתה ניכרת ה'ביטול' שלו. (חסיד אחד הסתובב בלבושים 'מגוהצים' והיה חשוב בעיני עצמו) אך ר' א"י יושב בבטלנות ובביטול. – ושוחח עימו וכו. ובתוך הדברים אמר לו שיש לו ויכוח עם אביו ר' ישראל נח. אני –אומר ר' אהרון יוסף – אוחז שצריך לנסוע לארץ ישראל כי אידי דארץ פארן' אין ארץ ישראל!! אך אבא – ר' ישראל נח – טוען שצריך לנסוע לאמריקה זאגן זאגטער אז ער וויל פארן' צום רבי'ן אבל אני יודע את האמת שהוא רוצה לנסוע פראסן הינער אין אמריקה... ואח"כ ניגשו אליו הילדים (ר' אהרון יוסף היה אז 'מלמד' והתחיל לבחון אחד זאג קמץ א' אַ פתח בית בא וכו. אומר לו קענסט גיין... ניגש השני וטעה. אמר לו 'ישקני').

סיפר ר' אהרון יוסף לסבא כשנכנסתי ליחידות שאל אותי הרבי "זו לענס'ט אפעס?" (=אתה לומד משהו לכאורה האם אתה לומד במשך השבוע) ענית: ניין! ושאל הרבי "און שבת?" ענית: שבת יע! וואס? שאלני הרבי. ענית: כל הבא ליד.. ואמר ר' אהרון יוסף נו.. הרבי כבר ראה עם מי יש לו "עסק" (מיט וועמן אט ער צו טאן). והפסיק לדבר אודותיו והתחיל לדבר אודות אביו (ר' ישראל נח)

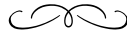
ר' מיכאל טיטלבוים אמר שהרבי הריי"צ אמר על הרבי שהוא "כולו תורה".

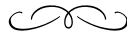
כשחזר ר' פייניע אלטהויז מתשרי תש"י נערכה התוועדות בביתו שבתל אביב. הייתה התרגשות גדולה מחסיד שחזר מהרבי. בשלב מסוים נגמר הפארבייסען והביאו מהשכנים ירקות וכו'. העיר מישהו מקהל המתוועדים שיש לבדוק האם הירקות מעושרים? והגיב ר' פייניע נו באמת... (ר' פייניע היה במצב דהרחבה..). וענה ר' מישיקה גוראריה

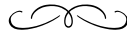
דע לך ר' פנינע שכל מטרת נסיעתך לרבי וכל הגילויים וכו' זה בכדי שבסוף הירקות יהיו מעושרים!!

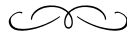
בהתוועדות י"ב תמוז בתל אביב ר' נחום גולשמיד לקח המון משקה. ואמר: כולם יודעים וכולם מאמינים שהאמת היא כמו שכתוב בחסידות ש"אין עוד מלבדו"!! והסתיים המשקה ור' נחום לא נתן להתוועדות להסתיים ואסף כסף. למשקה... ואמר שהאמת מתבטאת בכיס..

פעם הגיע א גוטער איד לרבי נ"ע בדרכו שמע את ר' יעקב מרדכי מפולטבה מתפלל ומנגן את ניגונו הידוע לפני כניסתו לרבי ואמר ששומעים בתפילתו שהיה על פתחו של גיהנום (הוא לא הגיע מבית חסידי).

הניגון הנ"ל נמצא בקלטות ומנגנו ר' זלמן ברונשטיין ע"ה באופן מאוד מיוחד אבל אני שמעתי איך הרב חודוקוב מנגנו היה עומד בזאל הקטן מתחת לשעון וכולו בתוך סידורו הקטן ומכונס בעצמו ולפתע היה מתפרץ הניגון בקול ובנעימות מיוחדת והמיוחד בכך שהרבי עמד קרוב והיו חסידים וכו' והוא לא התפעל וניגן דבר שהראה כמה הוא היה פנימי. הניגון פשוט בקע ממנו בלי הרגשה מי עומד לידו.

ר' זלמן דוכמן התאונן בפני הרבי הריי"צ שהוא מנגן בתפילה ולועגים לו ע"ז. אמר הרבי: "ניגון בעת התפילה זהו השתפכות הנשמה באלקות..". ובעת התפילה לא מנגנים כ"א מתנגן מעצמו "עס סאיז זינגצ'אך פון זיך" ושאל רז"ד דארף מען דאך האלטען בא דעם? וענה הרבי: "א ניגון וואס מיקען".

סיפר בשם ר' בערל בוימגרטיין: כשהרבי הגיע לארה"ב בכ"ח סיון , בהתוועדות הראשונה שהרבי נכח אצל הרבי הקודם. הרבי לקח הרבה לחיים . וביקש כו"כ פעמים דבר אחד "מאמר" (כלומר רצונו שהרבי הקודם יגיד מאמר).

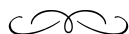
**בשלב מסוים כשלקח עוד כוס 'לחיים' הרבי הקודם הביט בו. אמר הרבי "ספקו טהור" (כלומר יש ספק אם הרבי הקודם מביט בו כדי שלא יאמר יותר לחיים . אמר הרבי 'ספקו טהור' כי אצל הרבי הכל זה 'תורה'). כשלקח עוד כוס לחיים וביקש כאמור מאמר, הניח הרבי הקודם את ידו הקדושה על הכוס!
לאחר ההתוועדות ירד לזאל הקטן. ישב שם.**

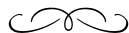
ר' שולם מרוזוב

הרבי הורה לו להתוועד, כשאמר לרבי שלא יכול בלי לשתות 'לחיים' אמר לו הרבי "תלמד ממני אני מתוועד הרבה ובלי לחיים.."

הבחנו על ר' שלום בתקופה מסוימת שלומד ביתר שאת לקו"ת ותו"א. התברר שביקש מהרבי 'תיקון' על תפילין דר"ת (שהחסיר?) הורה לו הרבי ללמוד לקו"ת ותו"א.

מרגליה בפומיה כששאלו אותו התמימים בלימוד "מדארף לערנען מדארף פארשטיין ומדארף וויסן".